

Curierul

De ziua Regelui

„Eu vă spun. Căștilemi pe așteptul
bucuriei, troul regatului meu capul e
acela are drept d'vina marea mea.”
CARLYLE. Eroi

Astăzi M. S. Regele Carol II-lea pășește în al 37-lea an al vieții Sale înconjurat de venerația adâncă și de încrederea fără de hotar, a unui întreg popor.

De patru luni de zile — acelaș număr de ani căți orbirea noastră ni l-a lăsat în nevrozic exil candelă sperării n-a pălăit o clipă și dragostea noastră străbătătoare l-a urmărit tot așa de neștirbită ca în prima zi a coborârii între noi.

De unde vine oare acest iureș de dragoste neînfrânt la acest popor, căruia Făclăria i-a durat de mult carapace sufletului, de unde încrederea oarbă, când ani și ani. Minciuna a stat cu fiecare la masă, dela Palat la umilul bordei? Cine poruncește țărânului să-și descopere capul la rostirea numelui Său, cine îi aprinde vâpaia din ochii întunecați cine îi deschide isvorul lacrimilor strivite între gene?

O amintire mărunță: Se sărbătorea la Athena nunta odraslei noastre Regești. Gazetele vorbeau de frumusețea nunței și mai mult de sărbătoarea... în tregului suflet grecesc. A fost un delir obștesc când „Averof” vasul de război, ce aducea pe Augustin Miri, a intrat în portul Pireului.

Nimic din bucuria sufletului, nu era preocupat Dinastiei dragi. Doi ani mai târziu Regele George pleca în pribegie urmărit de de crâșnirile de ură a preamăritorilor de ieri...

Căci dinasticismul poporului nostru nu e chimval răsunător și nici mormânt vâruit cum spune Scriptura strămoșilor. Dinasticismul nostru nu începe și nici nu sfârșește cu Regele Carol II. El s'a plămădit de veacuri, laolaltă cu doina și legea strămoșilor.

A răsunat în vorbe hotărâte în ceasuri de cumpănă în curți domnești și ecoul lui, l-au repetat bucuriile culmilor și focurile de chemare a nopților. Urmele lui sunt lespezile slănte din Locasurile de cucernicie a dămiciei voevodale. Dar și mai mult: urma dinasticismului: a rămas în adâncul neîntinată de minciună și nesguduit de îndolaltă, a sufletelor noastre.

Adâncul acesta de virtuți și duh, pune lucruri străni în priviri și lacrimi între gene și pe acesta l'am vrut descoperit.

Și cât a trebuit să ne așteptăm Isbăvitorul...

Patru ani am căutat pe Cel mai Bun Român, pe omul căruia să ne închinăm să facem Cărmăciul a unei corăbii sbuciumate de furtună, să fie pilă pentru învățarea și pentru umilit.

Și iată în Chilia muncii sale din zori și până în târziu nopți Marele Reclădător, ne arată calea adevărului și puțința avântului spre azur topindu-și sufletul în comoara noastră de virtuți.

Regele împlinește 37 de ani. Din colțul nostru de pământ dospit de sângele ostașilor lui Ștefan dărzica munții care ne-a crescut și arzătorii ca sângele plăeșesc, îi aducem umili închinarea de pe câmpul Dreptății a merelui său predecesor.

„Întru Mulți ani dela Dumnezeu, să domnești!”

Prof. Victor Andrei

Ce aveți, mă, cu țărânii?

Duminecă 12 Octombrie, zeci de țărani au fost smulși dela rosiurile și nevoile lor de fiecare zi, spre a fi purtați, prin oraș, în camioane de marfă — marfă vie, de reclamă, pentru o nouă întreprindere de exploatare a demagogiei naționale, sub firma: „La tănărul-bătrân partid Georgist”.

Ce aveți, mă, cu țărânii? Politicieni uzurpatori!

Dece bălăciți isvorul acesta profund al nației și-l otrăviți cu iureșul vostru barbar, de ligani lingurari? Pentru ce batocoriți viața umilă și tichnită a satelor — celulele de bază ale țării — cu invectivele voastre de mahala răioasă și cu scuipatul vostru răpciugos!

Nu e, în genere, viața țărânului destul de oropsită? Nu e blestemată, ea, oare, să se irosiască, din fragedă copilărie și să curgă — monotonă, tristă, lipsită de bucurii și mulțumiri — până ce brazdele reci și umede, — cu care s'a nfrăișit și pe care le-a frământat cu mâinele deiaingul anilor — o astupă în

groapa mormântului?

Bietul țaran! Nu e el destul de sleit de muncă — de viață supusă — pe care o începe în zorii zilelor și o sfârșește târziu, când clipește stelele pe cer? Nu e el destul de flămând, nu e gol, nu e ros și secătuț de boli? Nu e orfan de orice bucurie?

Ce mai vreți dela dânsul, mă?

Până acum v'ați bătut joc de sufletul lui într'un chip neomenos și barbar. I-ați răvășit liniștea și rosiurile. I-ați înveninat viața și i-ați amărât pâinea cea de toate zilele — neagră, mică și murdărie.

Ați reușit, chiar să-l învrăbiți — tată contra feciorului, frate contra frate, nepot contra bunicului. Mai mult, ați reușit să-i distrugeți, să-i spulberați resortul lui profund moral: dragostea de brazdă și de vatră.

I-ați luat totul, v'ați bătut joc de el și l-ați profanat în chipul cel mai diabolic, în ultimul hal. Nu înțeleg ce mai vreți dela el, de-l purtați — ca pe niște vite — în camioane

de marfă, prin mahalalele țărgurilor!

Ce aveți, mă, de gând să faceți cu țărânii?

S'au speriat și străinii. Iată ce spune un francez binevoitor, care ne-a vizitat mai zilele trecute.

„Aveți cel mai nobil popor ce trăiește azi în Europa. Un popor ce respiră o cultură de străveche tradiție. Un popor unic. Am fost în case de țaran și am fost primit de acele femei simple, trudite, cu o grație, cu o nobleță, cu un simț de aristocratică ospitalitate pe care nu-l voi uita niciodată. Dar ce faceți cu acest popor? Dece-l lăsați să se vulgarizeze și să se prăpădească...?”

Ați auzit, politicieni uzurpatori și traficanți ai acestui blând, blajin, răbdător și profund plin de bun simț, popor — ați auzit întrebarea îngrijorată și prietenoasă a Franței? Ați auzit, mă?

Și, ce aveți de gând să faceți cu țărânii?

C. N. TURCU

BILANT SĂPTĂMÂNAL

Core va să zică s'a modificat în părțile esențiale, dar nu s'a schimbat nimic...

În orice caz, cea de a doua fază a guvernării Național Țărănistă este mai cu obraz. A redă țării câteva sute de milioane, pe care le păpa Direcția Educației poporului și alte câteva milioane, a mai redat, din suprimarea câtorva subsecretari...

Guvernul Mironescu, care deși este un guvern de tranziție, este un guvern de muncă și economii. Așa „trebuie” să fie — a declarat M. S. Regele

Ad o plimbări și banchete.

Cine n'are de căd să munciască... să ne lase în pace — a spus M. S. Să plece. Vom găsi pe alt cineva în loc. Încredințăm-lea sau recunoaștem că nu va mai lua aspect de criză.

Să cum suferă el d-l V.

Madgearu de aceste avertismente Regal, dar...

Nu sunt premurile sub cămașă omului ci bietul om sub premi. Este multă fuziozitate și adăvăr în vorbele acestor ale Croicului.

Așa, de exemplu, până n'a nu se rezolvă criza, căți n'ar fi orut să vie la putere l'nsuș d-l Vintilă Brătianu — moscându-și — totuș, dorința, puțin „voinea Țării și Regelui”. Cică acestuia îl vor educe la putere.

Se prea poate

Un lucru însă nu se poate: Partidul d-lui George Brătianu — partid tănăr. Pentru că, vedeți dos, nici oamenii nu sunt tineri și nici programul. E drept că ei au făcut programul cel nou de sub culmea d-lui Vintilă; dar s'au păcălit. Căci șeful liberilor adevărați, declara d'noite că programul cel nou

este mai vechi decât cel vechi așa că programul cel vechi e mai nou decât cel nou.

Vedeți, lăcomia pie-de omenia.

Este un proverb veritabil chiar într'o țară ca a noastră, — și mai ale într'un oraș ca al nostru — unde — în orele libere — uni șefi de autorități se îndeletnicesc cu scrierea articolelor la gazele de senzație, lăcomindu-se la o placă de pafeton.

Și cel puțin de ar fi să asculte „vocea stăpânului”, sau măcar a conștiinței...

Apropos de conștiință.

Conștiința, azi, e ceva foarte relativ. Exemplarele care o posedă, cu adevărat, sunt „rară nois”. Mult mai frecvente sunt acelea care o vând ca pe ceva netrebnic. Cumpărători, slava Domnului!

Nu mai vorbim de acei cu conștiința împăcată, căci ceștia nu o au deloc, în nici un fel.

D. C.

Școala cea nouă

Lângă catedrala orașului, de câteva săplămâni, a început să scânteie un edificiu — ca o podobă cu pietre scumpe, în razele de soare ori în întunericul nopții. E școala primară, pe care a durat-o d-l G. Măcărescu în locul ruinei ce stătea gata să se prăbușiască peste copii — muguri de viață nouă — ai orașului nostru.

În mijlocul crizei, a inactivității și a agravării situației zilelor noastre, doar trei oameni muncesc — din cei mulți cari ar trebui să muncească.

Întâiul e d-l G. Măcărescu, cu programul d-sale edililor Școala primară de care vorbesc mai sus și Teatrul care se înalță ca din apă, îi vor servi drept prelață cinstită la o activitate ce va să vie, într'o nouă guvernare, de dorit numai țărănistă, ca să fie cu adevărat rodnică.

Al doilea, e Părintele Romanescu, harnicul și priceputul președinte al Camerei Agricole. Sf. Sa dublat de calitatea de duhovnic și învățător — s'a dovedit un admirabil îndrumător agricol. În lunga sa propagandă, a avut însă de ispășit păcatele tuturor țărilor agricole cari au sgarat, cu coarnele lor pământurile improprietăților.

Vine apoi — tot atât de activ și fecund ca și cei doi — d-l P. Popovici profesor. Eternul voiajor în slujba nevoilor tuturor școalelor din oraș și județ.

Va să zică numai trei oameni muncesc... Trei salariați, duc în spate un întreg edificiu de partid mori și inactiv. Un cârd de trepăduși politici — numai gură și ambiiți.

Fără supărare, domnilor, așa stau lucrurile. Noi suntem deprinși a spune lucrurilor pe nume. Indiferent de „lucrăturile” d-vs. Acestea nu pot decât să vă caracterizeze mai bine, drept cine sunteți (știți tu cine sunt eu?).

Și ar trebui ca cei trei, de mai sus, care știu muncii serios — ziditorii de școli noi — să inaugureze și o școală nouă: banala Școală a Muncii (paradoxal, nu? nouă și banală totodată!)

Și să scoată afară pe cei ce n'au de gând să muncească.

Altminteri...

C. N. T.

Marioara Ventura

Duminecă 19 Oct. Turneul Ventura va reprezenta pe scena Teatrului local „Îndrăgostita” piesă în 3 acte de George de Porto-Riche. Publicăm mai jos splndida caracterizare făcută — de d-l Al. Kirijescu, distinsul colaborator al „Curierului” — pentru marea artistă Marioara Ventura

Fruntășă între frunzele teatrului parizian, devenită interpretă de elejune a sensibilității celor mari autori dramatice francezi. — a celor ce rezumă în epoca noastră specificul de rasă, de tradiție, de cultură și de artă ale celui mai strălucitor dintre popoarele lumii — d-ra Ventura este în acelaș timp cea dintâi artistă a scenei românești O egată perfecțiune în redarea cap. l'opurilor dramatice pe planuri diferite, în l'ub deosebire. Un caz unic în istoria teatrului și care este de natură să stărnească orgoliul nostru național până la cele mai patetice limite.

Publicul care umplea Marșeara (7 Octombrie: premiera

spitale, animatoare și organizatoare a rezistenței morale împotriva descurajării și a defetismului — eroină de război, cot la cot cu eroii învălmășiți în inensa încăierare.

Dună ce și-a dus echipamentul de război, șorțul de infirmieră, — după ce și-a unit glasul pasional cu al unanimității românești în clipa reînălțării armatei în București, a plecat la Paris.

Acți, în Metropola lumii, în vremea când se edictau destinele popoarelor și se împărțeau fructele Victoriei, Maria Ventura s'a făcut propagandista cauzei românești, cea mai înviersunată și mai arzătoare Prietenii, relații, admirații, devotamente tot a pus la contribuție — și de atunci, acolo unde e nevoie și când e nevoie, intervenția Venturii mereu neobosită, fixează opiniunile și corectează inițiativele tendențioase.

Cât timp a dăinuit exilul Suvranului legitim, inimile și gâ-

durile noastre în pribegie, alcătuiau la o laltă cu inima și gândul Venturii o frăție de cruce secretă — aceea ce numim și azi „mafia” noastră. Și am rămas și vom rămâne până la sfârșitul zilelor noastre aceiași tovarășie fidelă, leală, devoțioasă, cimentată cu florurile tandrelor noastre, cu bejiile unor entuziasme ce și acum, când scriem rândurile acestea, ni se urcă la creeri cu o irezistibilă impetuozitate.

România întregită a desăvârșit un nobil gest de grațitudine națională, dând Venturii puțința de a-și avea teatrul său în București. Patria sa de origină a luat înainte patriei sale de elejune — e o garanție că în fiecare an vom avea printre noi pe marea creatoare de extaze, ne vom bucura de ea, vom regăsi prilejul nobil între toate de a-i demonstra dragostea, recunoștința, respectul nostru nealterabil.

Alexandru Kirijescu

Aspecte dela intrunirea partidului Liberal

...de sub șefia d-lui George Brătianu

Priveliști din natură

Duminică 12 Octombrie. O zi frumoasă cu soare mult și fierbinte — semn al ultimei svârcoiri de vară, sub îmbrățișări reci de Toamnă. Pe stradă popor mult, ieșit să respire aer proaspăt și să se alinte sub desmierdările razelor, ca de surășul șiret al unei curteazane.

Domni, trăsuri, cucoane, autotomobile, dudui, școlari, școlărițe: plimbări scurte de ici-colo, politicieni în discuții, oameni de treabă, etc.

Pela ora 11, liniștea patriarhală și banală a târgului e violentată de un șir de camioane de marfă înșesate cu țărani: manifestaje de simpatie — pro-

pagandă, plătită mai bine zis — pentru partidul liberal-georgist. Adunarea e anunțată pentru ora 2 p.m. Aproape de această oră, lumca — curioșii în special — se ndreaptă nspre grădina Continental. (Acolo unde se țin de obicei și reprezentațiile de circ).

Sedința e gata să se deschidă. În grădina hotelului peste 200 de auditori. Pe stradă trece un cortegiu mortuar. Lume multă, tristă, jelind o ființă tânără și scumpă. Rugăciuni, cântece de „veșnica pomenire...”.

Sub atmosfera aceasta de religiozitate, D-l Vasilescu Valjean declară sedința deschisă. La tribună (recte scările hotelului) mai multe... somități din țară și județ,

Oratorilor noștri (locali) de Duminică, ar trebui să le fie o lecție de cum trebuie să vorbească.

Ca la teatru-revistă

„Vorbește în continuare d-l Valjean; cu accent de actor. D sa e un meșter al spiritului și al ironiei fine. Redau, câteva replici, pentru savoare lor:

— Gospodari, în mijlocul acestui amar de fiecă zi, ați avut desigur și... o mare bucurie: plecarea d-lui Maniu și Vaida.

— Guvernul Mironescu este cârpa care șterge noroiul de pe ciubotele guvernului Maniu.

— Conștiința d-lui Maniu: pleacă mulțumit că și-a îndeplinit misiunea față de țară... (chit că iși luase misiunea de a o duce la răpă).

— Gospodari, sunteți păgubit mult de acest guvern. Va furat mult din munca voastră. Cu toate acestea, la plecare, sunt

sigur că ați avut o mare satisfacție. Satisfacția țăranelor care — văzându-și măgarul prăbușindu-se în prăpastie cu averta în spinare — a exclamat: paguba-mi fuse cum fuse, dar îmi plăcu cum se duse.

— Băgați de seamă: Vintiliștii se vor pocăi; nu uitați însă că și Dracul, la bătrânețe încearcă să se facă călugăr.

(O voce: nu vorbiți de dracul, boietule, căci e părintele la spatele dvs.)

Oratorul încheie, că în locul guvernelor găsite, vor veni guvernele alese de M.S. Regele. Și acesta nu poate fi decât al d-lui G. Brătianu.

Adunarea ia sfârșit. D-l doctor Ernici a fost declarat președintele organizației. Tărani se risipesc cu neîncrederea și nedumerirea sporită. Ei știu că e acelaș cântec. Numai gurile s'au schimbat.

DAN COSTEA.

Un monument de inconsecvență

D-l Kirulescu începe seria discursurilor, evocând — patetic — actul strălucit al restaurației. Atenția mi-i derutată, însă, de următoarea reflexie a unui cetățean: „Eh, d-le Kirulescu, parcă nu te-am cunoaște noi. Ce, crezi că am uitat de fulminantul d-tale discurs din cetatea Petrodavei liberale, unde debital cea mai autentică mentalitate vintiliștă, împotriva evenimentelor cari se precipitau, brusc, în preajma lui Șlunie? Repede mai uită. Doamne, oamenii noștri politici! Când se fac liberali, uită, că au mai fost vre-odată averscani — după cum, când se fac georgiști, uită că au făcut

temenele d-lui Vintilă! Halal! Ni-i scârbă de dv.! Nu vă mai voim pe nici unul. Duceți-vă la naiba. Că doar nu veniți, nicio dată, să ne puneți în traistă”.

Rămân surprins de această spovedanie desnădăjduită a cetățeanului din mulțime.

Trecerea famfarei pentru schimbarea gârzii dela arestul preventiv, răpeșed-lui Kirulescu cel puțin o jumătate din auditor care se ndreaptă la stradă și priviască.

Faptul îi dă prilejul oratorului să strige Trăiască M. Sa Regele și să termine sub ropotul de aplauze... îndreptat Suveranului.

Un orator bun... pentru Casa Națională...

...unde de fapt îi șade bine unui preot. Pentru că dacă ai scris odată o „Călăuză a Județului” nu trebuie să-i încurci cărările cu ițe politice.

Desigur e vorba de părintele Matasă, care și începe fulminantul discurs — împotriva tovarșilor de altădată — cu un prea pronunțat accent țărănesc. Sf. Sa adoptă, în vorbire, metoda activă, întrebând dela început, „au cine-i vinovatul cel mare al dezastrului care ne îmbrățișă cu cercul lui de foc?”

Voci: Dv., cu toții, părinte! Că doar nu noi!

Vorbitorul nu dezarmează. Vorbește înainte, ridicând osanale d-lui George Brătianu — cel mai mare cârturar al vremii, în fața căruia însuși d-l profesor lorga se descoperă.

Vai, părinte! Mi-ai adus aminte de ceva: Eram, mai anul trecut, student la București. Într-o zi se anunță, la Institutul Social Român, o conferință a d-lui G. Brătianu, despre „Crisa Culturii Moderne”. Am auzit-o.

Este obiceiul la institutul social să se discute liber — de către auditori — subiectul conferinței. Imi aduc aminte că s'a ridicat d-l C. R. Motru, cu următoarele cuvinte:

— Rog publicul să-mi permită — astă-seară — să fiu primul și ultimul care iau cuvântul la acest subiect. D-l G. Brătianu ne-a vorbit despre o chestiune mult prea interesantă. D-sa nu ne-a pomenit însă nimic despre Spranger, Henry Masis, Spengler, etc. teoreticianii de bază ai acestei probleme, fără de care suntem în afără de subiect. Rog ca d-l G. Brătianu să-i studieze și pe aceștia și, într-o nouă conferință, să ne întregiască subiectul de azi.

D-l G. Brătianu nu s'a supărat. A recunoscut și a mulțumit, promițând să revie. Îu știu de a mai revenit.

Vezi, părinte Matasă, D-l G. Brătianu e mult prea modest pentru că să aibă pretenția că-i

cel mai mare învățat, înaintea căruia chiar d-l lorga să se descopere.

Oratori improvizați

D-l N. Bărsan-avocat (se aud voci: aista-i dela Buhuș, dintr'un sat cu rabinul) d-sa pare foarte nervat și face multă ideologie (era să scriu polologie) politică. În rezumat n'am înțeles nimic. Tăranul Cuțu, îi urmează.

Voci: Trimiteți-l întâi la universitate că-i prea prost.

În acest timp se iscă o ceartă în adunare, între țărani georgiști și vintiliști. Se aud invective:

— Crucea mătii.
— Du-te dracului.
— Porcule.
— Hoțule.

* Tribuna intervine și se face liniște. Vedei d-lor ce faceți, în zi de sărbătoare, din țărani?

Vorbesc, apoi, când mai violent, când mai potoluit, reprezentanți din țară: Covurlui, Tecuci, Argeș, Iași, București.

Unul de exemplu

D-l Stoican face notă discordantă, atât ca vocabular, cât și ca idei. Autorul „Tragediei Mute” — mi se pare — d este un inspirat. Scormonește cu măestrie trecutului istoric a Județ. Neamj: Urmași ai vitejilor plășei ai lui Ștefan Cel Mare... Sfintele oase de sub lespezile sfîntelor mănăstiri... minunatele peisagii ale Neamțului... munții... dealurile... văie... Ceahlăul...

Apoi: țărani sunt ostași vrednici ai țării, cari vor apăra Coroana depe capul Regelui Carol II. Capitala în vremea restaurației: un puhoi delirant, izbucnind de fericire, de năzuințe și de speranțe; un cutremur de veselie exuberantă; o sărbătoare... În mijlocul splendorii, doi oameni conspiră, orbiți de mărirea momentului: Duca și Vintilă. D-l Stoican a fost, în adevăr, un vorbitor inspirat.

Desbaterile procesului furtului de 5.000.00 lei

Sâmbătă 11 Oct. a venit spre judecare procesul autorului furtului de 5 milioane

Amănuntele acestui furt sunt proaspete în mintea cititorilor. Ee au fost publicate — în ex-nso — în diferite ziare locale.

I se dă cuvântul acuzatului Popovici, care își povestește viața lui sbuciumată, dela început și până la istoria cu lada de bani. Aici reeditează povestea cu „omul din gară culada în spate”.

Un „alter ego”? Urmează apoi peripețiile de milionar.

Apărarea o fac d-nii av. Kirulescu, Calmuschi și lăc Grigoriu, cari inventează fel de fel de prezumții spre a scoate basma curată pe hoji. Avocatul statului se opune la o amânare sau la o reconstituire a instrucției.

Totuși sentința se amână pentru 18 Octombrie.

Rep.

PIETRE FUNDAMENTALE

Duminică 5 Octombrie a. c. ora 11 dimineața de către soborul preoților din acest oraș în frunte cu Păr. Protoiereu Gh. Popovici s'a slujit serviciul punerii pietrii fundamentale la biserica Adormirea Maicii Domnului din suburbia Precista. Asistă multă lume din toate straturile sociale. Observăm pe D-nii Gică Măcărescu deputat, Nicu Ioaniu primar, Mareș președintele consiliului județean, prefect, P. Lălu, Dr. Iernici, Al. Georghiu, Polițai Teodorescu, profesor N. Pascu, avocat Pșelinski, inginer Droz, antreprenor Carol Zane etc.

Se așează candela aprinsă în soclul prestolului, tubul cu pergamentul fundației sub feastră altarului, se citesc rugăciunile sfîntirii și se stropesc cu aghiasmă șanturile.

Păr. C. Matasă parohul respectiv își arată satisfacția pentru sosirea acestei zile, pentru care de patrușpezece ani se fac pregătirile de către mulți, dintre care unii s'au și mutat către cele veșnice. Subliniază munca depusă de precedesorul său răposatul preot C. Gheorghiu. Arată cum în ajunul războiului se ajunsese la suma de 20.000 lei, dar cu acești bani tot nu s'ar fi putut începe lucrarea, dacă nu s'ar fi găsit oameni ca D-nii Gică Măcărescu și Nicu Ioaniu care să le înțeleagă nevoile și să le dea ajutoare pentru începerea bisericii.

Evidențiază rolul bisericii în educația unui popor și dependența mulțumirii și fericirii omului de starea lui lăuntrică sufletească, asupra căreia numai credința religioasă și biserica noastră poate avea o influență hotărătoare.

Mulțumește autorităților pen-

tru concursul oferit și îndeamnă pe toți credincioșii la contribuția zidirii noului locaș de rugăciune care se va construi în stilul vechi moldovenesc dupe ctitoriile voevozilor și boierilor din vechime.

Păr. Protoiereu Gh. Popovici își exprimă satisfacție îndeplinirii dorințelor unui cartier în treg de credincios, mulțumeste Păr. Matasă și autorităților pentru concursul dat și roagă pe bunul Dumnezeu să dăruiască sănătate și viață îndelungată celor de față, ca să ajungă să asiste și la sfîntirea bisericii.

D-l Gică Măcărescu deputat scoate în relief nu numai meritele d-sale și ale d-lui Nicu Ioaniu, dar și a consiliului comunal care în fața propunerii de a se ajuta la construirea acestei biserici, a fost de acord în unanimitate. Scoate în relief și aportul d-lui Inginer Droz care a adus din apusul Europei torța civilizației occidentale și meritele d-lui Carol Zane cinstitul și harnicul antreprenor, fără de ajutorul căruia toate lucrările în curs de executare începute de d-sa ar fi stagnat și s'ar fi temporizat mult executarea lor.

Păr. T. Borș în calitate de casier al comitetului, face un călduros apel la public să și dea fiecare obolul său pentru zidirea bisericii, legându-și numele de o faptă mare și însemnată ca aceasta.

D-na Maria Gorgos în numele Soc Ortodoxe a femeilor române, a cărei vicepreședintă este, oferă 4000 lei, iar în numele d-sale 1000 lei. Face apel la femei să contribuie fiecare din micile ei economii la înfăptuirea acestei opere.

Săteanul Bujor din partea e-noriașilor arată nevoia mare ce se simte de o biserică încăpă-

toare, își exprimă nădejdea în Dumnezeu că se va isprăvi cu bine și roagă pe Domnul să le dăruiască pulere și ajutor tuturor binevoitorilor creștini, care vor contribui la zidirea sfîntului locaș.

Asistent.

INSPECTORUL

școalelor primare din oraș și județ. d-l T. Ungureanu a fost înlocuit zilele acestea, cu d-l I. Radu insitutor.

DIVORT

D-l I. Georgescu — dir. băncii Industriale — a intentat acțiune de divorț contra soției sale, Lucia Georgescu.

Motive binecuvântate.

Prădăciune

Un om fără de legi, fie din cauza originii, fie din cauza mediului, sau îndemnat de alt om rău, sa ascuns Duminică 12 Oct. după ispăvirea slujbei în biserica Sf-ții Trei Ierarhi, de unde a furat toți banii din cele două cutii, a stricat un saltar și un dulap tot pentru a fura, dar aici n'a găsit nimic. Apoi noaptea a deschis un geam d'nspre Str. Petru-Rareș și a ex-a'ndu-i iăsând geamul deschis. Aceasta în centrul orașului. Epitropia Bisericii

Alegerile Comitetelor comunale agricole

La 25 Octombrie încep alegerile pentru instituirea Comitetelor agricole comunale. Acestea la rândul lor, vor alege Comitetul Central al camerei din localitate.

Va fi de fapt, cu mici excepții, o reconfirmare a actualei alcătuirii de sub președenția Părintelui Ștefan Romanescu.

Pentru că — lucru evident — Părintele Romanescu lucrează la camera de agricultură.

MECANIC conducător de locomotive, caut post serios. Acte în regulă. Adr. N. Cristea Crăcișoani-Neamj.

■ Astăzi Joi 16 Oct. a. c. fiind aniversarea nașterii M. S. Regelui Carol II-lea, toate serviciile publice vor fi suspendate.

■ În dimineața zilei de 6 Oct. 1930 Săteanul Gh. Mutu din com. Mastacăn s'a introdus prin efracție în casa funcționarului fiscal I. I. Antohi din Roznov de unde a furat două costume de haine și lingerie în valoare de 1500 lei. În urmă a dispărut.

Cu ocazia deschiderii școalelor au sosit la „Librăria Românească” V. Ionescu Piatra-Neamj **Cărți de curs primar** pentru toate școalele din oraș și județ **Cărți de curs secundar** pentru licee, școli normale, comercială elementară și comercială superioară, școalei profesionale etc.

Asortiment complet de Recvizite de scris pentru școală.

Serviciul prompt.

La cumpărături mari reducere de prețuri.

Librăria „M. NCA”

aduce la cunoștința elevilor de orice școală

că este asortată cu toate cărțile și rechizitele școlare pentru anul 1930. Prețuri avantajoase.